

Dr Piotr Kroll
Zakład Dydaktyki i Historii Historiografii
Instytut Historyczny
Wydział Historyczny UW

Deklaracja programowa kandydata na członka Senatu UW w kadencji 2016-2020

Uniwersytet Warszawski to jedna z największych i najlepszych uczelni, kształcąca liczne grono studentów na wszystkich typach studiów. Jego potencjał stanowią wybitni naukowcy, świetni dydaktycy kształcący na swoich zajęciach kolejne pokolenia adeptów zgłębiania wiedzy, często przyszłych naukowców: doktorantów oraz studentów. To między innymi dzięki ofercie dydaktycznej nasza uczelnia przyciąga co roku rzeszę młodych ludzi chcąc właśnie tutaj nabyć wykształcenie, kompetencje, umiejętności oraz rozwinąć swoje zainteresowania. Warto już dziś zadbać o najwyższą jakość kształcenia, zwrócić uwagę na zmiany jakie zachodzą w polityce edukacyjnej i postępowaniu młodych ludzi – kandydatów, którzy coraz bardziej świadomie podejmują decyzję o swojej przyszłości wybierając najlepszy z możliwych kierunek studiów. Jako członek Senatu UW chciałbym skupić się przede wszystkim na kwestiach związanych z jakością kształcenia, programami studiów i ewentualnymi zmianami w ofercie dydaktycznej. W tej ostatniej kwestii warto postawić na interdyscyplinarność, na zdecydowanie większą współpracę między wydziałami w zakresie wzbogacania oferty dydaktycznej o zajęcia prowadzone przez specjalistów z innych jednostek naukowych w ramach Uniwersytetu. Pozwoliłoby to w przypadku studentów historii naukę analizy źródeł ikonograficznych, interpretacji czy odczytywania znaczenia znajdujących się na nich symboli przez specjalistów z Instytutu Historii Sztuki. Sam doświadczyłem znaczenia takiej współpracy, kiedy studenci specjalizacji nauczycielskiej odbywają zajęcia z pedagogiki czy psychologii prowadzone przez

pracowników Wydziału Psychologii i Wydziału Pedagogiki. Wzbogacenie oferty dydaktycznej, jej zróżnicowanie przyniesie korzyści zarówno pracownikom mogącym w ten sposób realizować część własnego pensum dydaktycznego poza jednostką macierzystą, jak i samym studentom. Byłyby to powrót do zaniechanej lub mocno ograniczonej praktyki prowadzenia zajęć świadczonych na rzecz innych jednostek lub uzyskiwanych od innych wydziałów.

Kolejnym problemem, którym chciałbym się zająć – jeśli będzie mi to dane – odnosi się do młodej kadry naukowej. Zamierzam zadbać o to, aby uczelnia umożliwiała takim pracownikom najbardziej optymalny rozwój naukowy, nie tworząc komplikacji mogących utrudniać im prowadzenie własnych badań. Adiunkci przed habilitacją, to często osoby, z jednej strony obarczone obowiązkiem realizacji pensum, podobnie jak wszyscy pracownicy, z drugiej zaś wielokrotnie wypełniające nałożone na nich dodatkowe obowiązki administracyjnymi. Wszystko to nie sprzyja pracy naukowej, która zgodnie z tradycją tej uczelni powinna reprezentować odpowiednio wysoki poziom. Ze swej strony starałbym się zabiegać o poprawę omawianej sytuacji, wszystko po to aby osoby znajdujące się w podobnym do mojego położeniu posiadały lepsze warunki do aktywności badawczej związanej z pracą nad habilitacją w ramach obowiązujących przepisów prawnych. Warto w omawianym kontekście zwrócić uwagę na jeszcze jeden aspekt, odnoszący się do codzienności adiunktów, którzy jako ludzie młodzi, są często rodzicami. Pogodzenie obydwu tych sfer życia nie jest proste, ponieważ niekiedy obowiązki rodzicielskie kolidują z obowiązkami pracowników naukowych, czy badaczy. Zależałoby mi na doporowadzenia do szczęśliwego końca sprawy związanej z powstaniem na terenie uniwersytetu przedszkola dla dzieci pracowników uczelni, tak aby mogli w tym czasie uczestniczyć w popołudniowych seminariach, otwartych zebraniach zakładów, sympozjach czy interesujących wykładach naukowców zarówno z kraju i zagranicy, jak też tych lokalnych prowadzonych przez naukowców związanych z naszym Uniwersytetem.

Kwestią wielkiej wagi jest również jak najszersze włączanie w wszelkiego typu projekty badawcze przyszłości naszej uczelni – doktorantów, naszych młodych kolegów. Niejednokrotnie bowiem mają oni wiele do zaoferowania w związku ze swoimi badaniami, czy umiejętnościami. Staralbym się także i w tym zakresie udoskonalać ich rozwój na przykład poprzez stworzenie możliwości praktycznego nabywania umiejętności w dydaktyce szkoły wyższej.

Bardzo ważną częścią każdej społeczności akademickiej są studenci. Z tego też powodu zamierzam wspierać ich twórcze pomysły związane z Uniwersyte-tem. Wszak to studenci właśnie są naszymi najlepszymi ambasadorami. Jestem przekonany, iż możliwość większego ich zaangażowania w życie uczelni, poprzez tworzenie przestrzeni w której będą chcieli i mogli spędzać czas wolny coraz bardziej integrując się z Uniwersytetem bez wątpienia stanowić będzie najlepsząpro-mocję naszej uczelni.